

Bunăoară, când sunt la grădiniță și
am chef să mă joc, însă trebuie să aștept
până când termină toți de mâncat.
Dar eu m-am săturat deja!

Atunci simt că mă gâdilă în gât, mă înțepă în stomac,
inima îmi bate tare... și încep să plâng.

Sau când sunt în autobuz și mă uit pe fereastră,
o văd pe doamna Hipopotam încărcată
cu pungi de cumpărături: cu fructe,
legume și sticle de apă.
Dintr-odată, sacoșa cea mare se rupe,
iar doamna Hipopotam strigă: „Vai de mine!”
La scurt timp după aceea se aude un „Pleosc”
și cumpărăturile ei se fac una cu pământul.
Ea privește tristă în jos. Îmi pare rău
pentru ea – așa că încep să plâng.